

{ אז נדברו }

פרשת נצבים וילך תשפ"ג | לסדר: "ושבת עד ד' אלקיך..." | גליון מספר: 617

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

הודעה:

הודפסה כמות מצומצמת של
החוברת

"בשופי לירושלים"

על ר"ה יום כיפור, סוכות, בבית
חינו שו"ל בשנים עברו, ניתן
לרכוש רק במקודי המכירה בב"ב
משפ' דרייפוס חזו"א 34 פי'
דסלה, קיבוץ גלויות 9.

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

פרשת ניצבים וילך - הפרשה של מאה שנות הת"ש

פרשת ניצבים וילך הן פרשות מאוד קצרות... אבל יש בהן גם משהו מאוד מבלבל... מצד אחד בניצבים יש את פרשת התשובה שהיא פרשה שכל כולה אהבה!!! בפרשה הזו נשפכים כמויות של גילוי אהבה וגעגועים משני הצדדים כאחד... והשבות אל לבבך... ושב עד ה' אלוקיך... ושב ה' אלוקיך את שבותך... ושב וקבצך... אם יהיה נדחך מקצה השמים משם יקבצך... והטיבך והרבך... ומל ה' את לבבך ואת לבב זרעך... ואז שוב: ואתה תשוב ושמעת בקול ה'... כי ישוב ה' אלוקיך לשוב עליך לטוב... בקיצור: כמעט כל הפסוקים האלו שגורים על לשוננו מהסליחות... פסוקים שמתמשים בהם כשאנחנו רוצים לעורר אהבת דודים...

ובל נשכח שהגר"א כידוע אומר: שחומש דברים הוא כנגד אלף השישי!!! וכל פרשה היא כנגד מאה שנים... כלומר: שכל מה שעתידי להתחולל באותם מאה שנים רמוז באותה פרשה לפרטים ולפרטי פרטים... (עד כדי כך ששאלו את הגר"א איפה הוא רמוז בפרשת כי תצא והוא ענה להם איפה השם שלו מרומז ואכמ"ל) ותכל"ס פרשות ניצבים וילך (ביחד) הם כנגד המאה שנים שלנו!!! והמבעית פה שהגר"א אמר את זה לפני קרוב ל-300 שנה... אז אני לא צריך להגיד לך מה הקשר בין פרשת כי תצא למאה שנים הקודמות... כי... מי באותם מאה שנים כמעט ולא נשארה בעולם אבן אחת שלימה על המקום... החל משתי מלחמות עולם (שהשניה התחילה בסוף התרצ"ט) וקומניזם וכו' וכו'... והנה אנחנו!!! אלה פה היום כולנו חיים... אנחנו כבר עמוק עמוק בניצבים וילך... אנחנו כבר בעיצומה של החמישית האחרונה של המאה שנים של ניצבים וילך... וקדימה... תפתח את הפרשה ותגיד לי האם זה נראה לך טיפה מוכר...

מבעית!!! מפחיד!!! לקרא את תעודת הזהות של השמונים שנה האחרונות אחת לאחת!!!

אז ככה: אם נרצה לנתח את פרשת ניצבים וילך אז כפי שהתחלתי...

מצד אחד יש בפרשה הזו שטפון של אהבה וגעגועים... פרץ של חמלה של אבא לילד שעשועים שלו ש"על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאום ה'..." ואת שטפון האהבה הזו אנחנו פוגשים בשטפון השפע והעושר והטוב והשלווה שה' משפיע על עולמו בדרונו (כמובן רק למי שיודע היסטוריה ויודע מה זה גלות... כי יש כאלו שגם היום מאוד אומללים כתוצאה מהעומס בכבישים והמחירים המופקעים של המיליקי או לחילופין הם שבורים ורצוצים מכמה שמאלנים שאולי אמרו עליהם משהו... לך תסביר להם באיזה גן עדן הם חיים... לך תסביר להם שבגלות אמיתית לא היה צריך לרוץ לרדיו בשביל לשמוע את ההסתה נגד... ההסתה הגיע ליהודי עד הבית... הוציאה אותו לגטו ושלחה אותו למחנות עבודה... זה לא הפגנות קפלן, אפילו לא בצחוק)

אבל מצד שני!!! הפרשה שלנו מתחילה מאוד מאוד מלחיץ!!! בטח מלחיץ!!! אל תשכח שהמאה שנה הנפלאים שלנו... על כל הרחמים והאהבה... אבל השנים האלו התחילו בת"ש תש"א תש"ב תש"ג תש"ד... שהשואה הנוראה ונהרות הדם שנשפכו באותם שנים לא היה מזמן חורבן הבית... וזה קרה במאה שנה שלנו!!! לא במאה הקודמת... זה אמנם התחיל במאה הקודמת... (י"ז באלול התרצ"ט) אבל גפירת ומלח שריפה כל ארצה... זה כבר משהו ששייך למאה שנה שלנו!!! ואיך?? איך אוכלים את זה?? איך משלבים את הטוב והשפע והרחמים והחמלה שמגיעים אח"כ... עם תהומות היגון והאובדן שבהם מתחילה הפרשה??

אתה מבין לבד... שהשאלה פה זו לא שאלה רטורית של פרשת שבוע... השאלה פה היא הרבה יותר מעשית: איך מצליחים לשלב בין הגישה המקובלת היום שה' אוהב אותך ורוצה אותך ומתגעגע אליך (שזה נכון ואמיתי ולגמרי לגמרי מאופיין למאה שנות פרשת ניצבים וילך...) מול ה"אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית... מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה... גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה..." שהנבואות האלו התקיימו אחת לאחת גם במאה שנים אלו???

איך?? איך מגיעים לראש השנה עם השילוב הקוטבי הזה?? שמצד אחד יש לנו עסק עם "אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים..." ומצד שני: זה ימים הנוראים!!! נורא ואיום???

והתשובה היא חד משמעית:

אין שמחה כהתרת הספקות!!! אין דבר יותר מרגיע כאבחון סופי וחד משמעי לכל הצרות...

בפרשת כי תבא יש פרץ של קללות... בום בום... ואתה לא לגמרי מבין מה קרה... על מה ולמה... כתוב באופן כללי אם לא תשמע בקול ה' אלוקיך... אבל זה לא לגמרי מגדיר... אבל בפרשת השבוע שלנו התורה לוקחת את כל השואה... את כל חורבן יהדות אירופה ואת כל נהרות הדם שנשפכו... והתורה לוקחת את הכל ומתחמת את הכל בתוך שני תיקים!!! שתי קופסאות ממוקדות!!! שזה הסיפור... על זה עשה ה' ככה לארץ... על זה הגיע כל החרי אף הגדול הזה... וזהו!!! הבנת?? זו הנקודה!! זה הסיפור!! פה זה התחיל ופה זה נגמר... וזהו... אם הבנת את זה... מכאן ואילך הכל בסדר... מכאן ואילך הכל אהבה...

זה כמו בני זוג שחיו באהבה אחווה שלום ורעות... ופתאום נהיה ביניהם פיצוץ... אבל ממזה פיצוץ... חיי הנישואין עלו על שרטון... וכבר כולם היו בטוחים שהבית הזה הולך להתפרק... אבל היות ובני הזוג היו פקחים... הם החליטו לשבת אחד עם השני ולנסות ליישר קמטים ולהבין אחד את השני... ואז הם דיברו בינם לבין עצמם והצליחו להגיע לנקודת החיכוך!! הם הצליחו לבודד את מקור הפיצוץ... על מה זה יושב... ואז הם קלטו שכל הפיצוץ הגדול יושב על טעות אחת שתיים שלוש... ומהיום צריך להיזהר מאוד בנושא הזה... ואם ככה... אם הנושאים האלו מטופלים... אז מכאן ואילך הכל בסדר... אהבה ואחווה חזרו לשיכון בבית כבתחילה... זו הדרך הנכונה ביותר להשכין שלום בין בני זוג אידיאליים!!! ההמשך בעמוד 3-4

שלוש נקודות לחשבון הנפש מול השופר שלא נתקע בו השנה.

השנה ראש השנה חל בשבת ולכן לא תוקעים בשופר! כך חז"ל גזרו לנו!!! אבל האמת היא שהמשפט הזה הוא לא נכון!! אין כזה דבר לא לתקוע בשופר!! אם התורה אומרת לתקוע בשופר אז חייבים שופר... חייבים לתקוע בשופר... השאלה איזה??? שופר??? ברגע שחז"ל גוזרים לנו שלא לתקוע בשופר... אז השופר משתנה...

אנחנו תוקעים בשופר של חז"ל!!! אנחנו מנפנפים עם שופר של ציות לחז"ל... כלומר: זה לא שאין שופר... אלא זה שופר מסוג אחר!!!

וכאן מתחיל הלומד'ס... מהי ההגדרה של השופר שאנחנו לא תוקעים בו בשבת?? אז יש בזה כמה גישות וכמה זוויות... וכל הזוויות (כפי שתראה). אני אציג בפניך את כל הזוויות... ואתה תבחר מה שאתה רוצה... מה שהכי נוגע אליך... (או שיש לך את ההרגש שלך)

הגישה הראשונה והמקובלת זה הערוך לנר שאומר: שבראש השנה שחל בשבת אנחנו תוקעים בשמירת שבת!!! כלומר: השנה אנחנו תוקעים בשמירת שבת שלנו!!! הרי כל הגזירה היא מטעם שבת... אז אנחנו ניגשים את הקלף שנקרא שבת... והנפקא מינה: שבראש השנה הזה יש עניין מיוחד להתחזק ולקבל חיזוק בעניין השבת... כן... כמו שיש הלכות שופר... שהשופר לא יהיה סדוק ולא יהיה תרי קלי ולא קול הברה וכו'... אז השנה ששבת היא השופר... אז צריך להתחזק שהשבת לא תהיה סדוקה... ולא ישמעו בה תרי קלי... של קריאת התורה וקריאת עיתונים... בקיצור: להתחזק בשופר של שבת...

זו גישה אחת!!! הנה לך נקודה למחשבה במה להתחזק בשנה זו...

הגישה השנייה מגיעה מזווית אחרת... ראש השנה שחל בשבת... למה אנחנו לא תוקעים?? מדין ערבות!!! הרי אני לא אטלטל... כי אין לי בכלל שופר, ואני בכלל לא מתכנן לתקוע... ממילא אין חשש שאני אלך לבקי... (חוץ מזה שגם אם היה לי שופר... חזקה על הגאווה שלי שלא הייתה נותנת לי ללכת ללמוד אצל בקי... כי הוי באמת... מי בקי יותר ממני...) ובכל זאת!!! בכל זאת אסור לי לתקוע... למה?? כל ישראל ערבים זה לזה!! בשביל שיהודי אחד מכלל ישראל לא יכשל בחילול שבת... בשביל זה כל כלל ישראל מפסיד שופר... ממילא התקיעת שופר של שנה זו, זה האמירה של האחריות והערבות שאני מקבל על עצמי בייחס לכל עם ישראל!!

זו נקודה מאוד מרכזית בדור שלנו (עייני מאמר אחר...) זו הזדמנות לעשות ק"ו בן בנו של ק"ו... שאם בשביל למנוע חילול שבת מיהודי אחד שווה לכל כלל ישראל להפסיד שופר... מי יודע כמה כדאי להתפתל ולהימנע מחשיפה לרשת בשביל לשמור על גדרן של חכמים...

יש פה פינה מאוד נרחבת לחשבון הנפש לקראת השנה הבאה, כל אחד מאיתנו במעגל הנרחב שלו... במה מוטל עלי לקחת ערבות על היידישקייט שמסביבי...

והנה זווית נוספת: ראש השנה שחל בשבת... למה לא תוקעים בשופר?? בגלל שבת??

לא!! מצד שבת מותר... חכמה היא ואינה מלאכה... מצד ערבות?? אפסס... אני מצד עצמי לא הייתי חושב על זה... אז מה פה הסיפור?? הסיפור פה זה רבנו!!!

הכח של חכמים!!! אני כ"כ משתוקק לתקוע בשופר... (ועד כדי כך שאני אפילו עלול לשכוח ששבת היום מרוב חביבות... ועוד אני עלול לנתר ברחובות בקפיצות של ד"א לפי בן עזאי) אבל פתאום חז"ל עוצרים אותי!! לא!! עזור!! תשמע בקולנו ואל תתקע... ואני מצייית להם... שומע בקולם... ממילא השופר שלא תוקעים בו ברה"ה שחל בשבת זה אותו שופר ששן תוקעים בו ביו"ט שני של ר"ה... זו שתיקה רועמת של ההמלכה של חכמים!! שאנחנו מוכנים לכופף ראש ולהיכנע למרותם ומוסרים בידיים שלהם את המושכות על מלכות ה'... וזה כבר נושא מהותי בפ"ע... לקבל על עצמי בשנה הזו לקבל הנהגה!! ולצייית לרב!! להסכים לתת לדמות רוחנית את 'השבט והמחוקק' לאכונף אותי על רצון ה'... מה שנקרא "לפתוח ערוץ גישה לבורא עולם!!"

תחשוב שאבא שבשמים לפעמים רוצה לומר לך משהו... להעיר איזה ביקורת בונה... האם יש לו דרך איך לפנות אליך?? האם השארת לו איזה "תא קולי" או איזה נתיב שוליים... שהנה בורא עולם... אם משהו לא בסדר... הנה ערוץ התקשורת... שאם יש משהו לא בסדר אתה יכול להגיד לי מכאן?? יש משהו כזה?? אם אין משהו כזה אז... מהר מהר תארגן כזה דבר!!! כי תחשוב... תחשוב על אבא שבשמים... תחשוב שהוא רוצה להגיד לך משהו... ואין!! אין תקשורת... אין קליטה... הדרך היחידה זה רק לזרוק איזה בלוק מהשמים... זה נראה לך תכלס?? אז מהר מהר לארגן ערוץ גישה לבורא עולם!!!

ואיך מארגנים ערוץ גישה לבורא עולם?? כאן צריך רב שאתה מגיע אליו כמו ילד גדול ואומר לו: כבוד הרב... באתי אליך לא בשביל לקבל צומי ולא בשביל צ'קים... באתי אליך בשביל שתגיד!! שתוכיח אותי!! שאני אתייעץ איתך בלבטים שונים מה רצון ה' ואתה תגיד לי לא מה שאני רוצה לשמוע אלא מה שבאמת ה' רוצה... (כאן באמת צריך לבחור רב שהכי מכיר אותך... הכי נגיש לך... הכי בראש שלך וער ורגיש לסטנדרטים הרוחניים שלך... ויש!!! יש רבנים כאלו... הוא גר בשכונה שלך... הוא לא צריך להיות גדול הדור, הוא צריך בעיקר להיות המבוגר שעוזר לך לעבור את הכביש...)

אני רוצה שתביני: בהתבטלות לרב יש שני רבדים!!! שתי דרגות שונות!! יש את המדרגה של אמונה בצדיק!! שאני מאמין ששכינה מדברת מגרונן של הצדיק ודבריו אורים ותומים... זו מדרגה גבוהה... שאני לעת עתה לא הגעתי אליה... אני עדיין לא זכיתי לאמונה **בצדיק**... אבל אני כן זכיתי לאמונה ברבש"ע!!! ואני מאמין באמונה שלימה שה' לא זרק אותי כאן בעולם הזה עם 14 מבוכות קבועות שאני כל הזמן מסובך ומסופק מה רצון ה' ואין לי שום קצה חוט לזהות מה רצון ה'... (כל אחד והשבע עשרה מבוכות הקבועות שלו) לא יתכן שה' יצווה ממני לעשות רצונו... והוא יזרוק אותי לכאן וישאיר אותי עם לשון בחוף לנחש מהאור מה הוא רוצה... ואח"כ הוא עוד יתבע אותי על ההימור הלא נכון שלי... לא!! לא שייך כזה דבר!! לא מקובל עלי!! חינוכו אותי שבורא עולם הגון!!! ולכן מהמקום הזה... יש לי את הרב שלי וכשיש לי שאלות משמעותיות אני הולך לשאול אותו ולפני שאני נכנס אצלו... אני מבקש מבורא עולם: אנא ה'... אני עושה את שלי!! אני כעת ממצה את הבריר מה רצונך יתברך מול הרב... אנא ה'... מה שאתה רוצה שאני אעשה תן בדעתו של הרב לענות לי!! כי זהו!! כאן אני מיצית את הבריר שלי מול רצונך יתברך!! ואני יוצא מהרב עם תשובות חותכות ואני מאמין שזו האמת!! ממקום של אמונה בה... שהרב שלי הוא הערוץ שאני פתחתי איפשרתי לבורא עולם לפנות אלי בלי צורך בזריקת בלוקים רח"ל... אחרת... מי שלא לוקח רב... מוצא את עצמו מול ספקות משמעותיות ופשוט עושה אן דן די נו... וזה לא תכלס... עכ"פ שלוש נקודות למחשבה לתקיעת שופר...

בס"ד גם בשנה זו ניתן לקנות את החוברת המבוקשת משנים עברו **'והיא תהלתך'** (עם הוספות קלות) עבור האמהות המצויות בר"ה עם ילדיהן בבית ואינן זוכות לאוירת התפילות והרוממות בבית הכנסת.

מוקדי המכירה כדלהלן:

ירושלים: רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

אופקים: משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמן: שרגל 052-7171721 שבת אשר 9

שלב ב' אנגל: 0534162979

אלעד: 03-9073067

אשדוד: הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית: אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש: נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147

בני ברק: קיבוץ גלויות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 - 052-7117271

אזור רח' הרב קוק - 0527603814

חיפה: פולק, גואלה 15, - 052-7683095

רכסים: קריצ'לר: 0548415410

טבריה - 054-8441354

מודיעין עילית: קצות החושן 14, - 052-7174781

הפץ חיים 14 - משפחת דרבין - 089742750

גרון פארק - 0527644795

נתיבות: הר' גרשונוביץ 42 - 089934274

עפולה: 052-7686876

פתח תקוה: (מרכז העיר) - 0504124235

צפת: 052-7181828

רהובות: 0533185792

תל ציון: 052-7150166

תפרה: לימן - 055-6705003

כמו כן ניתן עדיין להשיג את החוברת **'אני לאלול ואלול לי'** במוקדים הנ"ל

בשבוע הבא ניתן יהיה להשיג את החוברת **'והיא תהלתך'** גם בעמדות המכירה של בלוי בבתי הכנסת.

אפשר לקבל את החוברות ללא עלות בשליחת בקשה למייל.

המשך) האם אני נתבע על

האיפון של השכן??

על אותו משקל: השואה הנוראה הייתה ביטוי לפיצוץ... פיצוץ במערכת היחסים בין קוב"ה לבין הבת זוג שלו עם ישראל... (כמובן שהשואה עצמה היא לא הפיצוץ... השואה היא רק הביטוי של הפיצוץ... הפיצוץ האמיתי היה החורבן הרוחני שפחות מדברים עליו... הרוב החילוני של מנין ישראל שהתחיל אז...) מדובר בפיצוץ כזה גדול שהגויים כבר נדו בראשם ואמרו זהו... לנו ונכחידים מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד... הבית הזה הולך להתפרק סופית! חיי הנישואין של קוב"ה ושכינתיה עלו על שרטון... זהו... זה לקראת גירושין...

אלא שאז!!! בני הזוג כביכול ישבו אחד מול השני... והקב"ה כביכול מיקד את בת הזוג שלו מול **שתי נקודות ממוקדות! שזו הנקודה!!!** על מה בדיוק בדיוק יצא הקצף... על איזה מהמורות ממוקדות חיי הנישואין עלו על שרטון... וברגע שהקב"ה מסביר את זה ואנחנו מבינים... אז זהו... השלום יכול לחזור לבית... ואדרבה... אהבה ואחוה ושלום ורעות בייתר שאת ובייתר עוז... בקיצור: גם מי שעדיין לא הקים בית בישראל... מותר לו לדעת שבכל בית יש את נקודות החיכוך הגרישות והנפיצות!!! שמהם צריך מאוד לזהר... וכשנזכרים הכל בסדר... וכשנדרמים בשמירה... אז פצה מתקתקת וכל היציבות של השלום בית מתערער...

לא נותר לנו כעת אלא לזהות את **שתי הנקודות הממוקדות והחדות כתער** שמפורשות בצורה הכי ברורה בפרשה שלנו...

השתי נקודות האלו הם כדלהלן: אני בסה"כ מקריא פסוקים...

פן יש בכס איש או אשה... אשר לבבו פונה היום מעם ה' אלוקינו... נו... זו הבעיה?? לא!!! הלאה... **ללכת לעבוד את אלוהי הגוים ההם...** נו... זו הבעיה? לעבוד עבודה זרה?? לא!!! **גם זה עדיין לא ההבעיה!!!**

והיה בשמענו את דברי האלה הזאת **התברך בלבבן לאמר שלום יהיה לי כי בשריות לבי אלך!!!**

הנה!!! זו הנקודה!!! זו ולא אחרת!!!

לא יאבה ה' סלוח לו כי אז יעשן אף ה' וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה... כתוב כאן שאם בפרשה הקודמת שאלת... תכל'ס... לא ברור לי על מה מגיע כל הצ"ח קללות... על איזה חטא? תמקד אותי... אז הנה... פה התורה ממקדת אותך...

יהודי שלבבו פנה מעם ה'... נו... זה עדיין לא סיבה... סו"ס ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא... אנחנו מוכנים להתפלל גם עם העבריינים... הלאה... "ללכת לעבוד את אלוהי הגוים" אוהו... הוא עובד ע"ז... אוי אוי...

אבל לא!!! זה עדיין לא סיבה לפיצוץ יחסים... (סו"ס) לצערנו יש לעם ישראל תקדימים עם חטא העגל שנעשה תחת החופה... ובכל זאת ה' סלח ואח"כ הוא אפילו עוד נתן לנו י"ג מידות של רחמים... ונסלח לכל עדת בני ישראל... גם לזה יש סליחה...

אז מה כן?? פן יש בכס שורש פורה ראש ולענה... והתברך בלבבו שלום יהיה לי כי בשריות לבי אלך!!! **זה הסיפור!!! זה ולא אחר!!!** קוראים לזה במילה אחת: **הפקרות!!!** אני אעשה מה שבא לי... ואתם יכולים להטיף לי ולחפור לי... אני אעשה מה 'בא לי' ושום דבר לא יקרה!!!

פה!!! פה מגיע הפיצוץ!!! על **הפקרות ה' לא סולח!!!**

לא משנה באיזה חטא מדובר... לא משנה אם זה עבודה זרה או דיבור בחזרת הש"ץ... **על הפקרות!!! לא יאבה ה' סלוח לו!!!** אתה יודע מה זה הפקרות של דורנו?? **זה אינטרנט!!! נקודה!!!**

אז זהו שהאינטרנט של דורנו זו כבר תחנה שניה... כי התחנה הראשונה הייתה בטרם מלחמת עולם השניה... אתה יודע איך קראו לאינטרנט הראשון?? החילוני המקורי!!! החילוני הראשון!!! שתבין: החילוני של היום זה כבר תינוק שנשבה... הוא כבר נולד חילוני... אותו צריכים בעיקר לקרב... אבל תנסה לדמיין את החילוני **הראשון!!!** את הדור הראשון!!! תנסה לדמיין את הצעד הראשון של אלו שבחרו לפרוק עול מלכות שמים... (לא החילוני המצוי כיום שנולד לתרבות חיים מופקרת, אלא הסבא שלו שעשה את הצעד הראשון... לא הבחור הנושר של דורנו שיש לו שני מיליון חילונים שאליהם הוא כביכול מצטרף...) ניסית פעם לדמיין את הצעד הראשון הזה? אני מפחד להוציא מהפה... אבל האם אתה קולט ש... שזה די מזכיר את תנועת התשובה... רק לכיוון ההפוך?? כמו שבתנועת התשובה אנשים פשוט קמו בסערת רגשות והחליטו לחזור לה'... אז ששים שנה לפני כן... הסבות שלהם פשוט קמו בסהרוריות של הפקרות והחליטו עעעעעזב אותם... יש צחוקים... לא יקרה כלום... אנחנו נעשה מה שבא לנו ושום דבר לא יקרה... שלום יהיה לי... הנה תראה... כבר רוב כלל ישראל נהיו חילונים והשמש זורחת... הכל טוב... יאלה... בא גם אתה...

ואז הח"ח והצדיקים וגדולי החסידות ניסו להזהיר!! להתריע!! לאיים!!

ה' לא הולך לוותר!!! ה' יעניש!!! והם צחקו להם בפנים... זלזלו... והמוכחים נהפכו להיות פטיפון ותקליט שבור... עד שלאט לאט הקול שלהם נחלש מיום ליום... בטח... לחזור על אותם אזהרות במשך עשרים שנה זה באמת תקליט שבור... **עד שיום אחד זה הגיע!!!** לא יאבה ה' סלוח לו כי אז יעשן אף ה' וקנאתו באיש ההוא... וזה היה חורבן אינסופי... כואב... מדמם... נהרות של דם... **והתורה ממקדת אותנו ומדגישה לנו:**

השואה הגיעה **לא בגלל** העושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה... השואה הגיעה **לא בגלל** כ"ו איסורי ביאה וקס"ח חייבי מלקות... השואה הגיעה גם **לא בגלל** ביטול ד' טורים שולחן ערוך...

השואה הגיעה בגלל שאותו יהודי **שכבר** עבר על כל הרשימה הזו... התברך בלבבו בזלזול ואמר לעצמו **שלום יהיה לי! כי בשריות לבי אלך!!!** הפקרות!!!! הפקרות שבדבר! זה הנושא!!! זה ולא אחר... ועל זה אנחנו מצווים לעמוד שמונים שנה אחרי השואה (בשבילי זו בפעם השלישית בחצי שנה האחרונה שאני פותח את הנושא הזה) ולשאל את השאלה המפורשת בפרשה: "ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם... על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה??

ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלוקי אבותם... ו... ומה?? והם חשבו **שלום יהיה לי...** ושום דבר לא יקרה...

אז הנה!!! אתה מוזמן לנסוע לאירופה ולפגוש מקרוב את השלום יהיה לי... את החורבן הבלתי נתפס של האחרון שחשב שהוא יכול לעשות מה שהוא רוצה והוא יצפצף על הרבש"ע ושום דבר לא יקרה...

זה הדור הראשון של האינטרנט!!! האינטרנט הראשון זה היה החילוני המקורי!! האוטנטי!! זה שעובר על רצון ה' וצוחק לרבנים בפרצוף ואומר לא יקרה לי כלום... והיום!!! אנחנו שוב עומדים מול משהו מאוד דומה!! כיום יש הפקרות חדשה!!! קוראים לה אינטרנט!!! אינטרנט פירושו: הפקרות!! והיום אנחנו שוב עומדים מול אותו סוג של אנשים שחיים עם אינטרנט פרוץ... והרבנים מתריעים... והמוכחים מזהירים... והם צוחקים לרבנים בפרצוף... מצפצפים עליהם... ולמה?? כי עזבו אותך... כולם שם... זה מה שיש היום והכל בסדר... והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי!!! אני אמשך לחגוג ושום דבר לא יקרה...

אז זהו!!! שעל הנקודה הזו אין סליחה!!! על הפקרות אין ויתורים!!!

אנא ממך יהודי... לטובתך... רק לא הפקרות! זה פשוט סכנת חיים!!!

אני רוצה שתבין: מה אעשה... אני קצת מודרני... ולא זכיתי להיות שותף במאבק עיקש כמו יהודים אחרים שאני מקנא בהם... אני מודע לכך שיש אנשים שמדי פעם נופלים באינטרנט... מועדים שם... זה קורה... אנחנו בני אדם... ואל תשכח שיש הרבה אנשים שנאלצים בעל כרחם איזושהי זיקה למייל או עובדים דרך מחשב עם אינטרנט חסום וכדו'... ומטבע הדברים יש גם פשלות ומעידות... ובשביל זה אנחנו בשר ודם... ובשביל זה יש תשובה תולה ויום הכיפורים מכפר... ובשביל זה יש לנו כמובן חסימות ברמות שונות ומגוונות... כל אחד ברמה הרוחנית שלו... אבל חסימה!!! איזה גדר!! לא הפקרות!!! וכמובן כמובן יש את הציבור העעעעעעעעעע שאף אחד לא מאמין שהוא בכלל קיים!! שאין להם שום גישה לאינטרנט... אני מציע לכל אלו שיועדים לדקלם שעוד כמה שנים כולם חייבים וכו'... אני מציע להם לצאת לסקר עונק כמה משפחות בכלל ישראל אין להם שום גישה למייל... דא עקא, שזה הסקר היחיד שאי אפשר לעשות אותו במייל... לא בפורום, לא בקבוצה, ולא בוואצפ... אבל הוא קיים בענק!!! אל תאמין לי... צא לבדוק ודו"ק) אבל לחיות עם אינטרנט פרוץ לגמרי ולצפצף לגמרי על הפרצות הרוחניות ועל מ"ט שערי טומאה שיש באינטרנט... לזה קוראים הפקרות!!! ועל זה לא יאבה ה' סלוח!!! שלא יהיו טעויות!!! ולא נעים לי לפתוח את זה בפעם השלישית בתוך חצי שנה... הסיבה שאני מדבר על זה

הרמוניה ודעתי מעורבת עם הבריות לא נוח לי להרגיש הפאנאט הזה ש'כאילו לא מבין שזה מה שיש היום...'

עד שיום אחד קלטתי את זה!! ואז הבנתי!!! הנה... פה זיהיתי איפה ממוקמת הערבות שלי!! הערבות שלי בייחס לאייפוניסטים זה הפרנציפ הזה שלא ליצור חצץ וחומה ביניהם!! האכפתיות שלי הזו היא בדיוק הנקודה!! ואז אמרתי לעצמי: אדוני!! תהיה שלם עם זה!! תעמוד מאחורי זה!! ותסכים עם הפלומבא הזו!! תסכים להיות זה שכתוב לו על המצח שהוא נגד האינטרנט...

כן... אני אומר לך מניסיון שהפלומבא הזו היא לא תמיד נעימה... אבל היא נרכשת!! וטכנית לא קשה לרכוש אותה... מה שבעיקר קשה פה זה לעכל אותה... פשוט להסכים לזה רגשית!! להסכים להצטייר קצת כפאנאט... (עכשיו איך בדיוק רוכשים את הפלומבא הזו?? זו בעיה הכי קטנה... מספיק לשתף פעולה עם כמה מהלכים ציבוריים נגד האינטרנט... מספיק לדבר על זה פה ושם... ואף פעם זה לא צריך להגיד בנימה אישית נגד מישהו ספציפי... בקיצור: בא נגיד ככה: להתלכלך זה דבר שהכי קל לקרות!! והכי קשה להסכים שזה יקרה!! אני בסה"כ נותן לך שיעורי בית להסכים להתלכלך קצת בנושא הזה ולו בשביל לרכוש את הטלאי הצהוב שמכריז, שהיות ואני אוהב את עצמי אני מוכן גם לשלם מחיר מסוים בשביל לא להיענש מחמתך...))

אני פאנאט... והאמת היא שבמקרה הספציפי שלי הפאנטיות שלי נובעת מזה שאני פשוט אוהב את עצמי ויש לי מספיק תיקים משלי... ולא חסר לי להיענש על העבירות שלך... ברגע שאתה מסכים להצטייר כפאנאט שנגד האינטרנט כמו כל ה'מנותקים' האלו ש"לא מבינים" שעוד מעט כולם וכו'... ברגע שנהייתי כזה אני כבר לא צריך לדבר כלום... זה כתוב לי על המצח!! זה מוציא לי קרניים... ואני משלם על זה אפילו מחיר קטן!! כי להסתובב עם קרניים זה לא תמיד איסטתי... אבל אני שלם עם זה... כי שוב... אני אגואיסט... אני חושב על עצמי... (אני לא צריך לספר לך איזה מדבקה אתה מוכן לשים על הרכב שלך בשביל ש... בקיצור: אנשים מוכנים להתבזות בשביל לעקוף פקקים... שישאר בנינו...)

עכ"פ זו ההגדרה של ערבות לטוב ולמוטב!! כשאתה נצמד ונדבק לרבי חנינא בן דוסא... הרי מדין ערבות השפע שמושפע מר' חנינא משפיע עליך... ובאותה מידה ברגע שאתה לא נזהר לחסום עורקים ולהתנתק מהחוטא והפושע... אתה אותו דין ערבות מקרין עליך חובות...

זה עובד ביחד!! היות וכלל ישראל זה גוף אחד!! החכמה היא להיצמד לאבר הנכון ולהיות מושפע ממנו... ובאותה מידה להתרחק בכל דרך מהאבר החולה והנמק כדי לא להיכרת יחד איתו...

מה שבטוח... לא לשכוח שמיד אחרי החלק הראשון של הפרשה שמסכם את השואה הנוראה... מיד אח"כ מתחילה הפרשה הכי מרגשת ומחבקת בתורה... שפיכה של אהבה ורחמים וחמלה של אבא שמתגעגע לבנו... כי ישוב ה' לשוב עליך לטוב כאשר שש על אבותיך... ואתה תשוב ושמעת בקול ה'... ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב...

אין ברירה!!! יש סיטואציות שכולנו מבינים שאי אפשר להישאר אדיש... יש מקומות רגישים שששתיקה מתפרשת כהסכמה!! צא ולמד מכל מי שרוצה היום לרוץ בבחירות... אם הוא רוצה לקבל את הקול של המחנה הימני... אין סיכוי שנראה אותו "בטעות" נצפה בהפגנות השמאל... אין על מה לדבר... אסור לו להיות שם... אפילו לא בצחוק... והיות ואני כבר מכין אותך שיהיו כאלו שינסו לדחוף אותך לפינות האלו... הוא יעמוד על שתי רגליו האחוריות ויוכיח בכל דרך שאני לא קשור לזה בשום כיוון!!!

על אותו משקל: הערבות שלנו מתבטאת בזה שאם נקלעת לסיטואציה יהודי שחי יחד איתך... יורק בפניו של ה'... מצער אותו באופן מופגן!! אתה לא יכול להיות נוכח במפגן שמאלני כזה ולשמור על זכות השתיקה ואח"כ עוד להצהיר שאתה שייך למחנה של ה'!! זה לא שייך...

להגיד לך שאתה אשם ולוקה בעבירות שלו?? לא!! אבל הסיטואציה הזו לא מאפשרת לך להמשיך את החיים הלאה בלי לשגר הצהרה מינימלית שאתה מתנער ממנו מכל וכל... וכשאתה לא עושה את זה... אתה ערב על המעשים שלו ממקום של ייחס קרוב... תבין: מי שנצפה בהפגנות השמאל הוא נחשב שמאלני לא מדין ערבות... אלא מדין שייכות לשמאל...

על אותו משקל: אינטרנט הוא השמאלני מספר אחד נגד הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו... לא יתכן שאתה תחיה בידידות עם השמאלני מספר אחד... תפטר איתו תוך כדי שהוא מניף דגל... ותטען שאתה הליכודניק השרוף של ה'... (סליחה על הדוגמאות הלא מוצלחות... אני נוקט בהם כי היום אין אחד שלא מבין את זה...)) נ... תכל'ס... ולכן מה?? מה אתה רוצה שאני אעשה??

תכל'ס... כל אחד מאיתנו בממוצע... מוקף מכל הכיוונים באייפוניסטים??

בא נהיה ריאליים... זה יכול להיות בעבודה... במשפחה הקרובה... זה יכול האנשים שהכי לא נעים לך מהם... נו... מה אני אומר לעשות איתם? מה... שאני אתחיל להטיף להם?? אז אני רוצה להרגיע אותך שאני מבין אותך יותר מידי טוב... גם אדון אז נדברו שמדבר נגד האינטרנט זה עד האנשים הקרובים אליו... כי מול החברים הקרובים נבלע לי הלשון...

נו... אז מה עושים?? איך אני מצליח להתנער מהערבות שיש לי על המעשה של השני? איך אני לא נתפס בעוונות??

אז ככה: אני אגיד לך פה נקודה מאוד דקה ועדינה... ואתה מסתמא תבין אותי... ובכן: שמתי לב לדבר מעניין: כמה שאני מדבר נגד האינטרנט ואני עומד מאחורי זה... בכל זאת משום מה... לא נוח לי שייסמנו אותי באופן רשמי שאני אחד כזה שיש לו משהו נגד האינטרנט!! הפלומבא הזו לא נוחה לי... **אה... איך אתה מסביר את זה??** אתה יכול לעזור לי להבין את עצמי...?? כנראה ש... ש... שאני לא שלם עם הפלומבא הזו שכתוב לי על המצח שאני נגד האינטרנט!!!

נו... למה אני לא שלם עם זה?? כי... כי אחרי הכל... תן לי להיות בחברה... אל תבודד אותי מהציבור... תן לי להרגיש שאני בעניינים... בפרט שאני טיפוס של

כי אני רוצה להציל את נפשי... שאני את שלי אמרתי!! את מחאתי מחיתי!! יהודי יקר: אני אומר לך מלב אוהב... ה' לא הולך לסלוח על ההפקרות הזו...

ה' סולח ליהודי שמעך וחטא... ה' סולח ליהודי שנכשל אינספור פעמים... ה' גם סולח ליהודי שפתאום יצר הרע שלו נכנס לטראנס ושכח את הכל... וגם אם זה קורה הרבה פעמים... בשביל זה יש לנו י"ג מידות של רחמים... אבל על הפקרות אין מחילה!! אין סליחה!!!

הפקרות זה משהו שמסתיים בנהרות של דם... ככה כל יהודי מצווה בפרשתנו לקרא את המפה!! וחובה לדעת את זה!! וחובה לשנן את זה כדי להפיק לקחים ולשוב בתשובה על חרי האף הנורא של השואה...

וכאן אנחנו מגיעים לנקודה השניה!! להזכירך: אמרתי מקודם שהתורה ממקדת אותנו מול שתי נקודות ספציפיות שעליהם הגיע כל הפיצוץ... כעת הזכרנו רק נקודה אחת: הנקודה של הפקרות!! התברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי... כעת נעבור לנקודה השניה (שהיא למעשה הראשונה, עכ"פ בסדר הפסוקים...) הנקודה השניה היא שבתחילת הפרשה משה רבינו לראשונה אוסף את ככככל כלל ישראל אבל את כולם ללא יוצא מן הכלל: החל מ-ראשיכם, שבטיכם, זקניכם, שוטריכם, כל איש ישראל, וכלה בטפכם, נשיכם, גרך, מחוטב עץ ועד שואב מימך, ואז משה רבינו מעביר אותם בברית מיוחדת!! ברית שנקראת ערבות!!!

משה רבינו מודיע לעם ישראל שכל כלל ישראל הוא גוף אחד!!! וכל ישראל ערבים זה לזה שהמשמעות היא שאם חלק מכלל ישראל חוטאים כולם לוקים בעוונם... כאן כתוב הנקודה השניה: שהשואה הגיע בגלל ההפקרות של כך וכך אנשים... ועוד משהו!! כל הצדיקים והקדושים שלקו מדין ערבות... שהרי כל ישראל ערבים זה לזה...

וזה כבר ממש ממש מלחיץ!!! סתם ככה... כל הנושא של הערבות באופן כללי... הוא נושא שצריך ללטש ולסייג אותו ולהגדיר אותו... כי זה נותן תחושה של חוסר יציבות... מגיע יהודי עובד ה'... משתדל לעשות רצון ה' ולא סר ימין ושמאל... והיות ויש לו שכן מופקר שעושה ככל העולה על רוחו... אז אותו צדיק פתאום נענש בגללו מדין ערבות...??!

היתכן?? וכי חשיד קוב"ה ליעבד דינא בלא דינא??

ואתה יודע מה... יש לי עוד שאלה: מצד אחד הרי יש מושג שנקרא "צדיק יסוד עולם"!! שכל העולם כולו עומד בזכותו של צדיק, וניזון בזכות ר' חנינא, ומצד שני כל ישראל נענשים בגלל החוטאים שהרי כל ישראל ערבים זה לזה... אם ככה: אני לא מבין: מתי כולם ניצלים בזכות הצדיק ומתי כולם נענשים בעוון הרשע?? מתי כך ומתי כך?? אז התשובה על שתי השאלות היא תשובה אחת:

תהיה רגוע!! ברוך המקום ברוך הוא שאין לפניו משא פנים!! ברור שהנפש החוטאת היא תמות!! צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה (ויש על זה נבואה ארוכה ומפורטת ביחזקאל) רק מה???

למעשה ר' יואב הנחיתי נעלב... הוא קלט שיותר מידי אנשים מסתודדים סביבו.

השנה המיניו החדש של הכה"ג התאחר... (כן... רק השבוע הסתיים השבועה על הכה"ג ז"ל) רק עכשיו באמצע חודש אלול הוחלט על הכהן הגדול החדש... הלא הוא ר' אליקים הכהן!!! דווקא הפעם מדובר בזקן ויושב בישיבה, חכם בתורה... (זה בסדר... לא יצטרנו לדרוש לפניו בליל י"ד... הוא עצמו יוכל לדרוש) רק מה?? הסיפור המעניין הוא שהפעם שהכה"ג... מדובר ביהודי מבוגר בן שמונים!! והוא אלמן!! שזה אומר שבחודש הקרוב... עד יום כיפור חייבים למצא לו שידוך... כי צריך "זכפר בעדו ובעד ביתו" - ביתו זה אשתו... ואל תשכח שכהן גדול יכול להתחתן רק עם נערה בתולה... כלומר: בת 12 ולא יותר (אפילו לא 12 חצי...)... תחשוב מה זה אדם בן שמונים, מתחתן עם ילדה בת 12... עכ"פ זה כעת הנייעס בירושלים... מעניין מי יזכה לעשות שידוך עם הכה"ג... בא נדייק: מי יסכים!!! (ס"ס בועז כבר התבטא לרות "הטבת חסדך בלב לכת אחרי הבחורים אם דל אם עשיר...")

קעת אנחנו עוברים נושא... ספליגים אחורה... ר' אליקים הכהן... מאז ומתמיד הוא משתדל לארח בביתו בירושלים כל מי שרק רוצה... ישנה משפחה אחת קבועה שכבר שנים רבות נוהגים להתארח אצל ר' אליקים כל פעם שהם עולים לרגל... מדובר במשפחת יואב, משפחה ברוכת ילדים אבל מאוד עניה... תמיד כשהאמא באה להקריב קרבן יולדת... זה כמובן בדלות שתי תורים או שני בני יונה... (וגם כשהיה להם פעם סיפור של טומאת מקדש וקדשיו הם הממשפחות היחידות בכלל ישראל שהקריבו מנחת חוטא בדלי דלות). ותכל'ס ר' אליקים לקח את המשפחה קרוב ללבו והוא תמיד השתדל לארגן להם מעשר עני ולתמוך בהם בכל מיני דרכים... וככה כל רגל מחדש הם שוב מגיעים לירושלים... וזו הזדמנות לר' אליקים לעקוב אחרי המצב שלהם... ולאחרונה המצב כנראה החמיר יותר ויותר... ר' אליקים שם לב שחלק מהילדים קצת התחילו לפזול שמאלה (בב... משוטטים ברחובות... אין סוף לשלם למלמד... וגם אין מה לאכול בבית) ואז במוצאי פסח... כשר' יואב ובני משפחתו באו להיפרד מהמארח הנפלא... ר' יואב ניגש לר' אליקים ואמר לו בצער: ככל הנראה בשנים הקרובות אני כבר לא אזכה להגיע לכאן... מכורח המצב הוחלט שאני אמכור את עצמי או לישראל או לעובד כוכבים!! בקיצור: לכל המרבה במחיר... מה לעשות... אני חייב להחזיר חובות גדולים... והילדים שלי רעבים ללחם ומשוטטים ברחובות... וככה אי אפשר להמשיך... אין ברירה... בשביל זה יש פרשה בתורה "וכי ימוך אחיך ונמכר לך..."

ר' אליקים הודעזעו כולו... הוא לא... לא הסכים... זה לא היה מקובל עליו... הוא ביקש מיואב להיכנס לחדר והם התחילו להסתודד... ר' אליקים רצה לשמוע פרטים מדויקים... במה מדובר... כמה כסף... מה מעגל החובות... ואז נשתר שקט!!! ר' אליקים ישב מהורהר במשך כמה דקות... **ואז הוא זרק הצעה לחלל החדר... אפשר היה לנסר את המתח באויר!!!** בשלב מסוים ר' יואב יצא מהחדר חיוור כסיד וקרא לאשתו...

בני המשפחה שכבר חיכו בחוץ בחוסר סבלנות... לא הבינו מה מתעכבים... אנחנו עומדים פה עם כל החבילות בדרך לחזור הבייתה... ופתאום הם הסתגרו שם... מה יש?? בקיצור: בשלב מסוים ר' יואב ואשתו יצאו מהחדר... וקראו בהפתעה גמורה לחנה'לה בת התשע מכיתה ד'... בואי... תכנסי לחדר...

היא נכנסה לחדר וקצת נבהלה... היא ראתה שם את המארח ר' אליקים יושב... ואבא ואמא לצידו... הם יושבים בפנים רציניות... ואז... אז הם שיתפו אותה בהצעה... תשמעי... יש פה הצעה... מה את אומרת...

ר' אליקים פתח ואמר: תקשיבי חנה'לה... אבא הודיע לי היום שהוא רוצה למכור את עצמו לעבד בשביל לכסות חובות... אני הזדעזעתי... אסור שזה יקרה!! הילדים בבית חייבים את החינוך של אבא... את הנוכחות שלו... אבל מה עושים?? הצעתי לקנות אותך לאמה העבריה במקומו!!! במקום שאבא יצא מהבית... את! את תשארי פה איתנו בירושלים... אתה מכירה פה... אוהבת את המקום... תעזרי לנו פה לקבל את האורחים וללבו ולהגיעיל את הסיירים כל ערב מבילוע של נותר... ונוסף על הכל... תמורת זה אני אשלם לאבא סכום הגון שהוא יוכל לסיים את כל החובות ולהתחיל חיים חדשים... (מדובר בשלוש שנים!! הסיכום היה ש' אליקים משלם 100.000 שקל על כל שנה... שזה אומר 300.000 שקל על 3 שנים... שזה היקף כל החובות של ר' יואב.)

חנה'לה הצדקנית התאמצה להישאר מאופקת!!! היא רצתה מאוד להסביר את השמחה העצומה שלה!! היא הנהנה בראשה להסכמה ופרצה בבכי... אף אחד לא ידע כמה התקופה האחרונה בבית פצעה את הנפש הרכה שלה... (העניות המחפירה והילדים משוטטים ברחובות... והנושים שמגיעים בבוקר לקחת את הכלי מיטה ומחזירים בלילה... והנושים שמגיעים בערב לקחת את הריחים והרכב ומחזירים בבוקר... כל המתח הזה איים על שלימות הנפש שלה) אף אחד לא ידע שזו הייתה התפילה שלה... כשהיא לפתע נעלמה באותו ליל הסדר מיד לאחר כזית קרבן פסח!!! אף אחד לא חלם... אבל באותה שעה היא פשוט הלכה למקדש והיא הייתה שם כמעט לבד ובכתה את החיים שלה... אנא ה'... ביום זה שיצאנו לחירות, תן בלבו של אבא שימכור אותי לאמה העבריה כדי שאוכל לעזור לצאת ממעגל החובות ובמקביל שיהיה לי פינה ושקטה... והנה כי לא בזה ולא שיקץ ענות עני.

ר' יואב חזר לביתו... אמנם חנה'לה לא איתנו... אבל זה בסדר... היא נמצאת בידיים הכי טובות ובפנימייה הכי נפלאה ועוד בירושלים... ותכל'ס... כעת בידיו סכום גדול של כסף כדי לכסות את כל החובות ולהתחיל את החיים מחדש... ר' יואב מיהר לשלם את חובותיו (האמת היא שהיה לו קצת פרפורי בטן ומחשבות זרות... לך תדע... אולי לא יהיה לך טוב שם... ואז היא תרצה לגרע פדינה ולצאת ובשביל זה אני צריך כסף בידיים... אבל הוא ידע שזה מחשבות זרות... כי הכסף הרי לא יישאר בידיים... הוא איכשהו יעלם בתוך הבור המוכר)

וכעת נחזור אלינו... אותו ר' אליקים שקנה אמה העבריה בסוף חג הפסח... עבר קציר כלה קיץ וכשהגענו לחודש אלול נמנו וגמרו למנות אותו לכה"ג... וכאן ועכשיו מוטרדים לחפש בשבילו איזה כלה שתסכים להינשא אליו... אבל ר' אליקים לא היה מוטרד... הוא גילה להם כממתיק סוד: בהשגחה פרטית מיוחדת ה' אינה לידי תכנית שיקום משפחות וקניתי אמה העבריה עם אופציה ליעוד!!! היא כבר פה! בבית שלי... היא כבר עושה כל מה שאשת חיל עושה... שבוע לפני ראש השנה התקיים מעמד היעוד!!! לא היה צריך כסף... אפילו לעדכן את אבא שלה לא היה צריך... לא הייתה מאושרת יותר מחנה'לה שהספיקה בזמן כ"כ קצר גם להגיע מבית של משפחת מצוקה... גם להיות אמה העבריה... ומשם להפוך להיות אשת כהן גדול!!! היגעו עשרת ימי תשובה ור' יואב החליט להקדים לעלות לירושלים ליום הכיפורים... כשהוא התקרב לירושלים הוא שם לב שאנשים מסתודדים מאחוריו... מחייכים... מדברים מאחורי הגב שלו... ר' יואב שהספיק לצבור מרירות בחיים... פיתח במשך השנים תחושת רגשי נחיתות והוא נעלב... בטח צוחקים עלי שהבת שלי היא אמה עבריה... בטח זורקים עליה אבנים ברחובות... כן... כולם שונאים אותי... הוא החיש את פעמו לכיוון ביתו של המארח ר' אליקים!!! והוא היה בהלם: על הדלת כתוב מודעה של שעות קבלת קהל בבית הכהן הגדול... הופה!!! הוא ניגש לאחד השכנים ושאל אותו: תגיד לי: זה נכון ר' אליקים נהיה כהן גדול??? כן... אני לא מאמין... אני כמעט מתעלף... צחק השכן ואמר לו: רוצה להתעלף לגמרי?? אתה יודע מי היא אשתו של הכה"ג?? חנה'לה שלך!!! כעת ר' יואב באמת התעלף... לא היה לו כ"כ זמן לדבר איתה כי הוא היה צריך לעזור לו להכין את הסעודה של מוצאי יום"כ שכה"ג עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש.

ליתן לו שכר על כל אמירה ואמירה...

בעקידת יצחק כתוב שה' אמר לאברהם קח נא את בנך, שני בנים יש לי... את יחידך, שניהם יחידים... אשר אהבת, את שניהם אני אוהב... את יצחק, ולמה לא אמר לו מהתחלה את יצחק?? כדי ליתן לו שכר על כל אמירה ואמירה...

היה לי הרגש מעניין... יצא לי במשך השנה האחרונה לא פעם אחת ולא עשר פעמים להתקשר לאיזה מקום... לא משנה איזה... אם זה קופ"ח או לדואר, או לאגד או לחנות טמבור... וכל פעם שהתחלתי עם התהליך הממושך לחכות למענה קולי... איכשהו נגנס שם איזה דבלין!!! דבלין דבלין דבלין נקודה... ולא רק זה... אלא נשלח אליך קעת לטלפון קישור תלחץ שם ו... הכל מסודר... או שתשלח אותה בעצמך לוואצאפ את הפרטים ונטפל בבניה שלך מיידית... **אמרת לי לעצמי: תשמע... ליתן לו שכר על כל דבלין ודבלין... מה אתה אומר? אנחנו הולכים לקבל שכר על כל קישור שנשלח לטלפון הכשר שלי?? תשמע... אם רק על הדבלין אני מקבל שכר... אני כבר מלא זכויות כרימון...**

אבל חכה... זה לא נגמר בזה... הרבה פעמים יצא לי להתקשר לאיזה מקום... לבקש איזה משהו... טוב... אני שולח לך באס.אס.אס... ו... וניתוק... לא הספקתי להגיד לו: אדוני אין לי!! הוא כבר ניתק... מה... אין לך ס.מ.ס.?? הוא בהלם מעבר לקו... ואתה יודע כמה פעמים קרה לי שאמרו לי שאין!! אין מה לעשות... אין לך קישור לסמארטפון... אז אין לנו דרך לעזור לך... אמרתי להם: מה... אין? אין שום דרך? לא דרך דואר? אפילו לא דרך מייל? לא!!! אין!! (כבר התחלתי להתרגש... תמיד סיפורי לי שיש אנשים שהיים מעבר לנהר הסמבטיון ואי אפשר להגיע אליהם... אבל הפעם הצלחתי אפילו לדבר איתם בטלפון... בעצם פתאום קלטתי שזה בעצם אני... אני הוא זה שנמצא מעבר לנהר... הוא בעצם אמר להתרגש...)

בקיצור... כל התורים שהפסדתי רק בגלל שאין לי וואצאפ... השיאטאלים של אנד (תיק תק בלע"ז) שאני לא יכול לנסוע איתם כי בשביל להזמין נסיעה ולהודיע על קיומי אני צריך לשלוח קישור בסמארטפון... אתה רוצה להגיד לי ששל כל זה אני הולך לקבל שכר?? תשמע... יש... יש זכויות...

בקיצור: אנחנו נמצאים סמוך ונראה לראש השנה...

זה הזמן לעשות פסח ב"אנשי קשר"... להתנתק מכל מיני קוים... לשלוח לספאם כל מיני קבוצות... ולדעת שעל כל ניתוק כזה נעשה חיבור!!! כן... זה עובד כמו תאורת חירום... כשמתנתק החשמל נדלקת התאורת חירום... כך גם בנייתק מכל מיני קוים למיניהם... הניתוק הזה מדליק נורות יקרות בשמים...

וכמובן שמה שהכי חשוב ליכור שיש הרבה אנשים שההישג הגדול ביותר שהם מביאים איתם ליום הדין הוא שהם החזיקו מעמד ונשארו באותו מקום!! בתקופת הקורונה חנויות הבגדים לא היו עסוקות בלהרויח!! הם היו עסוקות בלשרוד!! ההישג הגדול ביותר של חנות בגדים בקורונה היה להישאר!! לשרוד!! להמשיך!! ישנם הרבה אנשים שאם גם באלול הזה אתה רואה אותם עם פלאפון כשר... זה הישג עצום!!! הם הצליחו להישאר עוד שנה עם זה... לא תמיד צריך להרויח... לפעמים צריך לשרוד... ובודד שלנו: מי שהצליח לסחוב עוד שנה בלי מחשב... או עוד שנה רק עם מייל... כל אחד במקומו הוא... זה הישג בפני עצמו!! נא לא להתבלבל בזה... יש כאלו שמחפשים בכל דרך להציג הישגים!! וזה פשוט לא נכון!! כי הרבה פעמים ההישג הגדול ביותר שנשארו שפויים!!! ששארו נורמלים!! וכמובן תמיד אפשר וצריך להוסיף ולהתקדם... אבל לא לשכוח שהחלק הארי זה להחזיק חזק!!! חזק חזק ונתחזק...

מי רוקד יותר יפה? הרב או אני??

אני מכיר רב גדול בישראל שמאוד מתאמץ ומשתדל לשמח חתן וכלה... ולצורך העניין הוא מקל בכבודו ורוקד קאדאצ'קע מול החתן... והריקוד שלו בהחלט מקפין את כולם ומשמח את החתן עד לב השמים... והנה! יש לי חבר שהוא קצת... קצת מרובע... וגם הוא רוצה לזכות לשמח חתן וכלה... והיות והוא ראה שהאור גדול בישראל רוקד קאדאצ'קע וזה כ"כ משמח ומוציא את החתן מהכלים... הוא החליט שגם הוא יחולק על זה... הוא גם התחיל לרקוד קאדאצ'קע כמו אותו רב... דא עקא שהוא התאכזב לגלות שאף אחד לא יוצא מהכלים מהריקוד המכונן שלו... בקושי מישוה רואה את זה... **הוא נגיש אלי ושאל אותי בכבא:** איך משרפים את הקדאצ'קע שלי?? **הוא טען לי בגילוי לב:** אני רואה שאותו גדול בישראל מצליח מאוד לשמח אנשים ע"י הריקוד שלו... ולכן עקבתי אחרי הריקוד שלו ואני מנסה לרקוד בדיוק כמוהו... ותכל'ס... כמה שניסיתי זה לא... זה לא 'תופס'... זה לא 'עושה את העבודה'...

ואז אותו אחד אמר לי בשקט: לא נעים לי לומר... אני לא רוצה להתגאות... אבל נדמה לי... נדמה לי שאני יודע לרקוד אפילו יותר טוב מאותו גדול בישראל... לטעמי, אני עושה את זה אפילו יותר טוב ממנו... **ולמרות כוונתי**... למרות הכל... אני לא מצליח לשמח את החתן עם הריקוד שלי... אפילו לא רבע ממה שאותו גדול משמח... ולמה???

הסתכלתי אליו... ולא ידעתי אם לצחוק או לבכות... לא ידעתי מאיפה להתחיל... לך תסביר לו!! לך תסביר לו שהריקוד של אותו רב... הסיפור פה זה לא הריקוד!! **מי!!! מי!!!** פה הרוקד!! יש פה תלמיד חכם בשיעור קומה... אדם מרום... מאוד חשוב ומכובד... זה אדם ברמה שלא תראה אותו מתבדח באמצע הרחוב... 'זקן ואינה לפי כבודו', וכשהוא פתאום עומד ורוקד קאדאצ'קע... זה... זה אוהההה אוה... זה אומר שמישהו פה זכה בפייס!!

בקיצור: הריקוד עצמו, לא זה מה שמשמח... זה **מי!!! מי!!!** מי שרוקד... (עכשיו: כאן חשוב לחדר בלומד'ס... זה לא סתירה שלמעשה הריקוד!! הריקוד של אותו רב הוא זה שמשמח ולא הרב בעצמו... אבל עדיין אם יש הבדל שמים וארץ בין אם הוא רוקד לבין אם אני ארקוד את אותו ריקוד בדיוק... ההבדל הוא לא בריקוד אלא במי! מי שרוקד) הבנת את זה?? זה מובן... אין אחד שלא מבין את זה... נכון??

אז זהו!!! שהמשל הזה מאוד עזר לי להבין כמה יסודות בעבודת ה'... אנחנו מתקרבים לירח האיתנים!!! הנה מגיע החודש שכולו מלא וגדוש במצוות... שופר... לולב, סוכה, תשובה, צום יום הכיפורים... ותכל'ס... יש איזה טעם חמצמץ שמתלווה לי בייחס למצוות האלו!!! ולמה?? כי אני רגיל לחיות בגישה של **שטייגן!** מה אני מתכוין שטייגן??

שטייגן פירוש התעלות!!! אנחנו מחונכים שיהודי אמור כל הזמן להתעלות בעבודת ה'... להתקדם... עבודת ה' אמורה להשתדרג ולהתקדם כל הזמן... ותכל'ס... מגיעים הימים הקדושים ואני שוב פוגש את אותו שופר... את אותו לולב ואתרוג וסוכה... וכבר אין לי כ"כ לאן!!! אין לי לאן להתקדם עם זה!! אז מילא פעם... עוד לא הייתי בקי בכל סוגי הטרומיטיץ... ואז שנה אחת התחלתי להקפיד על זה... נו... הרגשתי שזו פה משהו... או לחילופין פגע הייתי מדלג על היצירת בר"ה... היים אני כבר מתפלל במקום שאני אומר את כל היצירות... הרגשתי שהתקדמתי באיכות חיים של ה'ה"ה שיל... מאז מיצית!!! אין הרבה לאן להתקדם משם!! העסק ד תקוע!! התקיעות שלי לפני 15 שנה והתקיעות שלי היום זה... זה עומד על אותו מקום!!! כנ"ל לגבי ד' המינים וגם לגבי סוכה... (אגב: לגבי סוכה דווקא הייתי ממזמן רוצה להחמיר בלכות חזו"א מעמיד דמעמיד וכו'...) אבל יש לי איזה רעיון מזה... כי כל זמן שעדיין לא עשיתי את זה... לפחות יש לי הרגשה שיש לי לאן להתקדם... אבל כשאני כבר אעשה את זה... מה יהיה איתי?? אני אצא לפנסיה בהלכות סוכה?? מישוה מזדהה עם התחושה הזו?? תבין: מילא בעסק התורה... שם מאוד קל להבין לאן יש להתקדם... יש ללמוד 5 שעות ביום... ויש 18 שעות ביום... יש לדעת רבע ש"ס ויש לדעת את כל הש"ס... יש לקרא ש"ס ויש ללמוד ש"ס... כמו כן בתפילה... אוהו... בתפילה יש כר הכי נרחב לאן אפשר להתקדם... אבל בייחס למצוות... בפרט בייחס למצוות של מעגל השנה?? יום אחד נתקעתי בקיר!!! הגעתי לשלב של מיצוי!!! זהו!!

גם את המחזור שלי מיציתי... כל שנה קניתי מחזור יותר עבה... עד שיום אחד קניתי מתוק מדבש... ע"פ קבלה... מכאן זהו... לאיפה עכשיו??

ותבין: אני צודק בתחושה שלי... שבעבודת ה' יש תמיד לאן להתקדם!!! ואני רוצה להתקדם... אני רוצה שהתקיעות שלי יהיו כמו של הבריסקער רוב... אבל אני לא יודע מה צריך לעשות בשביל זה?? אין פה משהו שהבריסקער רוב עשה ואני עדיין לא עושה... אז לאן?? אז זהו!!! שאני אגלה לך כעת סוד כמסו... שאם זו הפעם הראשונה שאתה שומע אותו... אז תדע לך ששווה לעשות על זה קידוש...

העניין הוא כך: **מה!!!** מה צריך בדיוק לעשות בעבודת ה'?? יום אחד אתה תסמן וי... יהיה יום שתכריז עשיתי ככל אשר צויתני... **כמה!!!** בדיוק לעשות בעבודת ה'?? גם על זה אתה תסמן יום אחד וי... איך בדיוק לעבוד על זה?? גם על יום אחד מסמנים וי... דקדוק ההלכה עד הס"ק האחרון במ"ב וחזו"א... גם על זה יום אחד ניתן לסמן וי... ויכול להיות שאתה לא רחוק מזה... ואז!!! ביום שתסמן וי על מה... וכמה... ואיך... אז תגלה שהסיפור הגדול באמת זה **מי!!!** מי הוא האיש שעושה את זה!!

אתן לך דוגמא: בתור בחור התחלתי לעשות שטייגן... וזהו... בשלב מסוים הגעתי לרף מסוים שאי אפשר ללמוד יותר... ואז חשבתי לעצמי: רגע... מה מפריד ביני לבין החזו"א...? במה הוא יותר טוב ממני?? (אני מישוה ניסה להסביר לי שהעמל!! העמל של החזו"א זה הסיפור... הא... ככה? טוב... התחלתי גם אני איכשהו ללמוד את הראש... לא יודע... ליצא איזשהו עמל מאן שהוא... ואז הסבירו לי שעומק הענין שלו... זה הסיפור... בקיצור: הזמן רציני להבין מה מפריד ביני לבין הגדול בישראל... מאוד הטריד אותי לאן!!! לאן יש לי לפרוץ ולחתור כדי להגיע לפסגה!! מה בכל זאת מפריד ביני לבין הפסגה!!!

עד שקלטתי!!! שאני מדבר כמו היהודי הרקדן שלנו... שהוא באמת רוקד בדיוק כמו אותו אדם גדול... ובינינו... הוא רוקד אפילו יותר יפה ממנו... (כך... אל תתפלא אם תמצא את עצמך עוד יותר שעות מהחזו"א... ואל תתפלא אם תמצא את עצמך בטעות מתפלל שמו"ע יותר ארוך מגדולי הצדיקים) אבל זה לא הנושא העיקרי... הנושא פה זה **מי!!!** מי הרוקד!! ומי הלומד!!!

אם יש הבדל בין שעת לימוד שלי לשעת לימוד של מן החזו"א... זה שכשמרן החזו"א פתח גמ'... **מי!!!** מי פה יושב ולומד גמ'?? **האי שישו!!!** זה אי"ש שעמל ונהיה אוהב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, זה האיש שקנה עוד קנין ועוד קנין ברשימה הארוכה של שלימות הנפש בעבודת ה'... באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, בשמוש חכמים, בישוב, במיעוט שינה, במיעוט תענוג, במיעוט שחוק, ובמיעוט דרך ארץ, בענוה, בקבלת הסיורים, והרשימה ארוכה...

כל הרשימה הזו היא לא בלימוד עצמו!!! אלא איפה היא? **במי!!!** באישיות של ה... הזה!! הבנת?? להסתכל על החזו"א ולראות אותו יושב ולומד... ולעמוד ולשאל רגע... לאן יש לי לשאוף... במה הוא יותר ממני...? מה ההבדל ביני לבנינו... אני הרי לומד לא פחות ממנו...??

זה בדיוק כמו ידידנו הרקדן שלא מצליח להבין מה יש לו עוד להתקדם עם הריקוד שלו!!! אזוני... הריקוד שלך מצוין... בריקוד אתה אלוף... כעת תשקיע **במי!!! מי שרוקד!!!** פה הכסף הגדול... פה עיקר ההשקעה...

כנ"ל בייחס לשאיפות לצמח מרן ר' חיים קנייבסקי... כולם נתקעים בחובות ובהתמדה ובהספקים... ההלה... זה לא הנקודה!! זה אולי נכון בייחס להבדלים מינורים בין בחור צעיר למבוגר... שגם שם ניתן לראות ההבדלים... ושם ההבדל הוא בגישה... בשיטה... בסגנון... אבל כשאתה עומד מול אופק אינסופי... ואתה רוצה לקבל מושגים לאן!! לאן אפשר להגיע... הגיע הזמן שוביך... שהסיפור הרציני הוא ב-**מי!!!**

שם מחכה לנו העבודה האמיתית... שם העבודה המשמעותית... מי שלא קולט את הנקודה הזו... מאוד מהר הוא מרגיש שהוא אוהו בקרנות המזבח... ומאוד מהר נהיה לו משעמם שם... אין לו כבר לאן...

הנה... תראה אותי... כבר עשר שנים שמשעמם לי שם בתקיעת שופר!!! בטח... התקיעת שופר שאני שומע מסתמא לא פחות מהודרת משל הבריסקער רוב... ואני אפילו לא חושב שזה גאוה... (כי זה בדיוק כמו שהייתי אומר שאני יודע **לחץ** לא פחות מהבריסקער רוב...) רק מה? אין?

אם יש הבדל בין התקיעות שלי לתקיעות של הבריסקער רוב... ההבדל הוא **מי** שומע!! ההבדל הוא בעיקר **באזניים!!!** האזניים שלי שמעו כל מיני זמרים במשך השנה... הקשיבו לכל מיני פרשנים... התייחסו לכל מיני רשמים... ואילו האזניים של הבריסקער רוב שמעו רק את קול ה'!!! וכשהאזניים האלו שומעות ט' טרומיטיץ זו המלכת ה' עד כסא הכבוד!!! וכשהאזניים שלי שומעות את אותו קול שופר זה... זו המלכת ה' ברמה אחרת... ואל תדאג... גם אני זזתי משהו בחיים... במשך השנים משהו שם השתפר בשמיעה שלי... כי כשהייתי בחור לפני עשרים שנה... האזניים שלי הסכימו לשמוע מה' רק מה שנעם לאזניים... אבל במשך השנים עשיתי פה ושם ניקוי אזניים... והאזניים שלי נהיו קצת יותר כרויות וקשובות לרצון ה'... אזניים כרית ליי!!! אז גם אני השתדרגתי בתקיעת שופר!!!

ה"לשמוע קול שופר" שלי לפני 20 שנה והיום... זה שתי עולמות!!!

וחכה... אם במוצ"ש הקרוב אני אתפוס את עצמי לידיים ב"**לשמוע** אל הרנה ואל התפילה" יכול להיות שהתקיעה שלי תגיע עד הקול הנעלם שמשם מגיעים כל חירו דעלמא... בקיצור: יש לאן להתקדם... לא בטאוטו טו... לא בטרומיטיץ... ולא חייבים לחפש עוד ס"ק חדש שנוכל להופיע איתו... לא! עזוב... יש הרבה מה להתקדם בעיקר **באזניים כרית ליי!!!** כנ"ל לגבי הסוכה שלי... מה אעשה שמהבר מצוה אני מקפיד לא לשתות חוץ לסוכה... (כבר מאז אני יותר מחמיר מר' צדוק...) נו... אז לאן עכשיו??

כעת הגיע הזמן להשקיע ב'**מי**' שהולך להיכנס לסוכה!!! ב'**אדם**' שבי שהוא זה שעושה סוכתו קבע וביתו עראי... שם יש הרבה עבודה... כמה אני מסכים לעשות את השבתי בבית ה' ל'קבע'... וכמה אני מוכן לעשות את הבית עראי... מי שנכנס לסוכה, הוא פה הסיפור!! ואותו צריך לקשט בסוכה!!! כך... מי שיש לו כבר קישוטים בשפע לסוכה משנים עברו... הגיע הזמן לקשט את ה'אובייקט' עצמו שנכנס לתוך הסוכה...

וכן הלאה וכן הלאה... השטייגן הגדול הוא ב-**מי!!!**

אניני יודע למה כתבתי את המאמר הזה דווקא עכשיו... אבל אולי דווקא בגלל **מעגל השנה** ששוב חוזר על עצמו... ואצל יהודי לאורך כל הדרך אין דברים **חדשים!!!** אלא **חידושים!!!** מה ההבדל בין חדש לחידוש?

חדש זה יאלה תדפדף... תן לראות פרצופים חדשים... דברים אחרים... אבל מה לעשות שביהדות בפרט ובעולמו של ה' בכלל... זה לא עובד עם דברים **חדשים!!!** השופר נשאר אותו שופר!! המחזור נשאר אותו מחזור! ולמיטב ידיעתי, גם ההורים והאשה והילדים נשארים אותם פרצופים!! ואפילו... אפילו הבעיות והחולשות, והשוויגער והחורים בגרביים... גם הם בדרך כלל נשארים על מקומם!! אין כ"כ דברים חדשים... כמו שהם בעיקר **מתחדשים!!!** וזה הסוד של קידוש החודש. הלבנה היא לא חדשה... ממש לא... היא מאוד מוכרת לנו והמחזוריות שלה מאוד ישנה ועתיקה...

רק מה?? היא **מתחדשת!!!** היא כל חודש חוזרת לאותו מקום **ומתחדשת**, ויחד איתה השנה **מתחדשת!!!** ויחד עם השנה מלכות ה' **מתחדשת!!!** והשופר והלולב והסוכה **מתחדשים...** וגם אני... גם אני **מתחדש!!!**

ואיפה מתחדשים??? **איפה המקום שבו אני מתחדש??**

באישיות שלי!!! ב-מי שאני!!! ברובד העוד יותר עמוק שנתגלה בי בשנה האחרונה... תשמע המלצה שלי: אל תקנה מחזור **חדש!!!** אל תחפש פירושים **חדשים...** וגם לא מנהגים **חדשים...** כל דבר חדש הוא בלתי יסוין בריחה **מחידוש!!!** כל חומרה נוספת בתקיעת שופר או התחמקות מלעמוד מול **חידוש** השופר, **חידוש** העולם, משהו פה צריך להתחדש... ולא להיות חדש!! זה כמו שאם אתה מחפש מישוה ולא מוצא אותו... לכן מה?? לכן תפול על מישוה חדש ותחליט שמהיום זה הוא...?? אם שנה שעברה התפללתי... והשנה אני שוב מחפש מה לעשות... אני לא צריך לחפש תפילה **חדשה** או כוונה חדשה... אני צריך בעיקר לחפש את ההתחדשות הפנימית שלי בתוך התפילה הישנה... אני צריך להתחדש בתוך התקיעת שופר... וזו נקודה למחשבה לאורך כל מערכת החיים המטורללת שלנו בדור 2023... שהכל צריך להיות מגוון ומרצד וחדש ושונה... הגיע הזמן שנקלוט שזו בריחה! **חדש הוא בריחה מחידוש!!!**

קשר עמוק ויציב נבנה מדבר קבוע ואיתן שמתחדש כל הזמן!!! אולי נקבל על עצמי לקרוא שנת התשפ"ד להפסיק לרדוף אחרי הזנב של עצמנו... להתחיל להתחדש... לנטוע שרשים... להתחיל להיבנות מפנים ולהפסיק לחפש את עצמנו בהישגים מבחוץ... ואז יתן ה' שהשיבונו ה' אליך ונשובה... **חדש ימינו כקדם...** שנתחדש!!!